

Ἡ χάρις καὶ ἡ δύναμη τῆς Ἀναστάσεως διαποτίζει τὴν ἀνθρώπινη ὑπαρξὴ καὶ ζωογονεῖ τὴν κοινωνία τῶν πιστῶν. «Καὶ ἐκ τοῦ πληρώματος αὐτοῦ ἡμεῖς πάντες ἐλάβομεν, καὶ χάριν ἀντὶ χάριτος» (Ιω. 1,16), διακηρύττει ὁ Εὐαγγελιστὴς τῆς ἀγάπης, Ἰωάννης ὁ Θεολόγος. Ἐὰς σχεδιάζουν τὸν ἀφανισμό μας οἱ ἰσχυροὶ τῆς γῆς. Ἐὰς φαίνονται στὸν ὀρίζοντα ὅλα σκοτεινά. Ἐρχεται σὲ λίγο ἡ ἔκρηξη τῆς Ἀναστάσεως. «Νῦν πάντα πεπλήρωται φῶτος, οὐρανός τε καὶ γῆ καὶ τὰ καταχθόνια». Ἡ Ὁρθόδοξη Ἑλλάδα δὲν μπορεῖ ποτέ νὰ συνυπάρξει μὲ τὸ σκοτάδι. Ὁ Χριστός, τὸ φῶς τὸ ἀληθινό, τὴν ἐκφράζει, τὴν ἐμπνέει, τὴν καθοδηγεῖ στὸν δρόμο τοῦ φωτός.

Ἀδελφοί μου ἀγαπητοί.

Ζοῦμε κοσμοϊστορικά γεγονότα, τὰ ὅποια μέχρι στιγμῆς ἐξελίσσονται, ὅπως τὰ εἶχαν πρὸ πολλῶν δεκαετιῶν σχεδιάσει οἱ ἰσχυροὶ τῆς γῆς.

Νέες γεωπολιτικὲς στρατηγικὲς, μὲ ἔντονη προώθηση τοῦ Ἀφροασιατικοῦ ἰσλαμικοῦ στοιχείου στὴν Χριστιανικὴ Εὐρώπη, μὲ συρρίκνωση καὶ ἐξαφάνιση τοῦ Εὐρωπαϊκοῦ πολιτισμοῦ καὶ ἰδιαίτερος τοῦ Ἑλληνικοῦ καὶ Ὁρθόδοξου πολιτισμοῦ, καὶ μετατροπὴ τῆς Ἑλλάδος σὲ ἀποθήκη παρανόμων μεταναστῶν. Ἐπὶ τοῦ θέματος, σὲ ὅσα διατυπώνονται ἀπὸ ὑγιεῖς φωνές, εἴμεθα σύμφωνοι καὶ ἑμεῖς. Ὁ λόγος τῆς Ἐκκλησίας ὁμως ἐστιάζεται στὴν πνευματικὴ πλευρὰ τοῦ προβλήματος καὶ εἶναι παρηγορητικὸς καὶ ἐνθαρρυντικὸς. «Ἐξηγέρθη ὡς ὁ ὑπνῶν Κύριος καὶ ἀνέστη σὺζών ἡμᾶς».

Ὁ λίθος τοῦ μνήματος ἦταν «μέγας σφόδρα», ἀλλὰ ἡ δύναμις τῆς Ἀναστάσεως τὸν ἀπεκύλισε. Θαρσεῖτε, μὴ φοβεῖσθε. Ἀνέστη Χριστός καὶ ζωὴ πολιτεύεται.

Αὐτῷ ἡ δόξα καὶ τὸ κράτος εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Μετά πατρικῶν εὐχῶν καὶ ἀγάπης.

Ο ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΤΗΣ

Φθιώτιδος Νικολάου

† Ο ΦΘΙΩΤΙΔΟΣ ΝΙΚΟΛΑΟΣ

Σημείωση: Νὰ ἀναγνωσθεῖ τὴν νύκτα τοῦ Πάσχα πρὸ τῆς τελετῆς τῆς Ἀναστάσεως καὶ τὴν Παρασκευὴ τῆς Ζωοδόχου Πηγῆς, στό Κοινωνικό.

ΙΕΡΑ ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΣ ΦΘΙΩΤΙΔΟΣ

ΠΟΙΜΑΝΤΟΡΙΚΗ ΕΓΚΥΚΛΙΟΣ ΤΟΥ ΠΑΣΧΑ

ΑΓΙΟΝ ΠΑΣΧΑ 2016

ΙΕΡΑ ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΣ ΦΘΙΩΤΙΔΟΣ

ΠΟΙΜΑΝΤΟΡΙΚΗ ΕΓΚΥΚΛΙΟΣ ΑΓΙΟΝ ΠΑΣΧΑ 2016

ΝΙΚΟΛΑΟΣ

ἐλέω Θεοῦ Μητροπολίτης
τῆς Ἀγιωτάτης Μητροπόλεως Φθιώτιδος

Πρὸς τὸν εὐλαβέστατο Κλῆρο καὶ λαό τῆς Φθιώτιδος.

Ἀγαπητοί μου ἀδελφοί καὶ τέκνα μου πνευματικά.

« Ἀνέστη Χριστός καὶ ζωὴ πολιτεύεται».

Τὸ γεγονός τῆς Ἀναστάσεως τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, τὸ ὁποῖο διακηρύττουμε καὶ ἀπ' ἄκρου σέ ἄκρο τῆς Χριστιανικῆς οἰκουμένης διαλαλοῦμε, δέν εἶναι μόνον ἀνάσταση τοῦ σώματος τοῦ Ἰησοῦ, ἀλλὰ ἔγερση μέσα ἀπὸ τὸν θάνατο τῆς ζωῆς καὶ συνεπῶς τῆς ἐλπίδος.

Δέν χαίρομε μόνο γιὰ τὴν πραγματοποίηση τῆς ὑποσχέσεως τῆς ἀναστάσεως ὑπὸ τὸν Ἰησοῦ, χαίρομε, διότι ἐν τῷ Χριστῷ μᾶς χαρίζεται ὅ,τι μᾶς λείπει καὶ ὅ,τι ἔχομε ἀνάγκη. Οἱ περισσότεροι ἀπὸ ἐμᾶς, δέν νοιώθουν τὴν ἀξία τῆς προσφορᾶς τοῦ ἀναστάντος Χριστοῦ. Αὐτὴ εἶναι ἡ «καινὴ κτίσις», ἡ νέα ζωὴ, πού ἔφερε στὸν κόσμο ὁ Χριστός. Σ' αὐτὴ τὴν καινούργια ζωὴ ὅλα ὑπάρχουν τὰ ἀγαθὰ. Ἄν νομίζουμε, ὅτι μᾶς λείπει ἡ υἰγεία, μᾶς λείπει Χριστός. Ἄν ζητοῦμε ψωμί, Ἐκεῖνον πρέπει νὰ ζητήσωμε. Ἄν ψάχνουμε γιὰ τὴν ἀλήθεια, Ἐκεῖνον δά πρέπει νὰ ἀναζητήσωμε. Ὅποιος ἀπλώνει τὸ χέρι του μέ ἀγωνία καὶ ποθεῖ τὴν εἰρήνη, Ἐκεῖνον, πού εἶναι ἡ εἰρήνη τοῦ κόσμου, πρέπει νὰ συναντήσῃ. Ὁ Χριστός εἶναι «ὁ θησαυρός τῶν ἀγαθῶν καὶ ζωῆς χορηγός». Δυστυχῶς ὅμως ἀγωνιζόμαστε γιὰ τὰ ἀγαθὰ τῆς ζωῆς χωρὶς τὸν Χριστό, πού εἶναι ἡ τελεία ἀγαθότης.

«Χριστός Ἀνέστη» διαλαλοῦμε σήμερα καὶ ἐκφράζουμε τὴν χαρὰ μας γιὰ τὴν νίκη τοῦ Χριστοῦ κατὰ τοῦ θανάτου καὶ τὸν θρίαμβο τοῦ φωτός κατὰ τοῦ σκότους. «Χριστός Ἀνέστη»! Ναι, Ἀληθῶς! Ἀλλὰ ἐκ

νεκρῶν. Κάποιος θάνατος προηγήθηκε τῆς Ἀναστάσεως, κάποιος πόνος προηγήθηκε τῆς χαρᾶς. Μέ τὴν Σταύρωση «φόβος καὶ τρόμος ἐπέπεσε τῇ κτίσει». Μέ τὴν Ἀνάσταση «πᾶσα κτίσις ἀγάλλεται καὶ χαίρει».

Τίς δύο καταστάσεις, τοῦ πόνου καὶ τῆς χαρᾶς, ζεῖ κάθε πιστός στὸν ἀγῶνα τῆς ζωῆς του. Διὰ πολλῶν θλίψεων καὶ παντοειδῶν σταυρώσεων πορευόμαστε πρὸς τὸν λόφο τοῦ μαρτυρίου καὶ τῆς φωτοδότου ἐγέρσεως.

Κατ' ἐπέκταση ζοῦμε τὴν χαρμολύπη στὸν Ἑλληνικό χῶρο τῆς Ὁρθοδοξίας, ὄχι μόνο στὸν χῶρο καὶ χρόνο τῆς λειτουργικῆς ζωῆς, ἀλλὰ συγχρόνως στὸν ἱστορικό τρόπο καὶ γεωγραφικό χῶρο τοῦ Γένους μας.

Ἡ Σταύρωση καὶ ἡ Ἀνάσταση στήν πατρίδα μας ἐορτάζονται σέ ἓνα γενικό κλίμα συμμετοχῆς τῆς ἐκκλησίας, τῆς οἰκογένειας, τῆς παραδόσεως τῆς φυλῆς μας, τῆς ἐλληνικῆς φύσεως. Πόνος καὶ χαρὰ μέχρι «μυελοῦ τῶν ὀστέων» τῆς Ἑλληνικῆς Ὁρθοδοξίας εἶναι τὰ κυρίαρχα βιώματα τῆς ζωῆς μας καὶ τῆς ἱστορίας μας. Ταυτισμένοι μέ τὴν ζωὴ τοῦ Χριστοῦ ἀκολουθοῦμε τὴν πορεία τοῦ Χριστοῦ μέχρι τὸν Γολγοθᾶ καὶ τὴν Ἀνάσταση. Ὑπάρχει στενὴ σχέση ἀνάμεσα στή θυσία καὶ στή δημιουργία, στὸν πόνο καὶ στή χαρὰ, στὸν Σταυρό καὶ στήν Ἀνάσταση. Ὁ πόνος βαθαίνει καὶ θεμελιώνει τὴν ἐλπίδα καὶ τὴν χαρὰ.

Αὐτὸ ἀκριβῶς ἐκφράζει ὁ ὠραῖος Ἀναστάσιμος Κανόνας: «Χθὲς συνεδαπτόμην σοι Χριστέ, συνεγείρομαι σήμερον ἀναστάντι σοι, συνεσταυρούμην σοι χθὲς, αὐτός με συνδόξασον Σωτήρ, ἐν τῇ βασιλείᾳ σου».

Ὁ Σταυρός καὶ ἡ Ἀνάσταση στήν Ὁρθόδοξη πατρίδα μας ἔχουν ταυτιστεῖ μέ τὴν ἱστορική της πορεία μέχρι τέτοιου σημείου, ὥστε κανένας δέν ἔμπορεῖ νὰ ξεχωρίσει τὴν ἄρρηκτη αὐτὴ ἐνότητα. Σταυρώθηκε καὶ ἀκόμα μέχρι σήμερα σταυρώνεται τὸ σῶμα τοῦ Ἑλληνικοῦ Γένους. Ἡ Ἑλληνορθόδοξη πατρίδα μας πορεύεται στὸν δρόμο τῆς ἱστορίας της αἶροντας τὸν Σταυρό τοῦ μαρτυρίου της. Ἐμπτύεται, φραγγελώνεται, διασύρεται, ραπίζεται καὶ τέλος σταυρώνεται. Ἀλλὰ «νέκρωσιν οὐχ ὑπομένει». Ἐγείρεται πάλι στή ζωὴ, ὅπως ὁ Θεός της. Ἔτσι καὶ στή σημερινὴ δεινὴ κατάστασή της, μετὰ τὸν Γολγοθᾶ της ἔρχεται ἡ Ἀνάσταση. Τὸ φῶς τῆς Ἀναστάσεως μεταδίδει ζωογόνο δύναμη σέ κάθε πιστό καὶ σέ ὀλόκληρη τὴ φύση.

Νά μὴ δειλιάσουμε. Νά μὴ ὑποχωρήσουμε. Νά μὴ ἀποκάμουμε. Νά μὴ χάσουμε τὴν ἐλπίδα. Ὁ Χριστός ἀνέστη ἐκ νεκρῶν, λύσας θανάτου τὰ δεσμά.